

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/151/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010365
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5613010365.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Podhorcovej a prísediacich Ing. Anny Kováčovej a Aleny Nemcovej na hlavnom pojednávaní dňa 8. októbra 2020 v Liptovskom Mikuláši takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd r u š í výrok o vine obžalovaného M. F., nar. XX. X. XXXX, a výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014 zo dňa 28. 6. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/82/2019 zo dňa 22. 10. 2019, pri ktorom u obžalovaného pre skutok, že

ako osoba konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojársená 1, Trnava, vystupujúci pod menom L.. F. S., odo dňa 20. 11. 2012 presne nezisteného času vylákal za školenie potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo od príkazcu, a to poškodeného F. R. sumu vo výške 316,- Eur, ktoré boli pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v H., pričom takéto školenie sa do dnešného dňa neuskutočnilo a ani sa uskutočniť nemalo, pretože spoločnosť Johns Manville Slovakia, a. s., takéto školenie neorganizovala, čím týmto svojím konaním uviedol poškodeného F. R., trvale bytom Z. XXX/XX, H. do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 316,- Eur,

kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, podľa § 44 Trestného zákona súd upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10. 4. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2. 4. 2015, právoplatný dňa 2. 4. 2015, podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, pokladal na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovaný

M. F. , nar. XX. 5. XXXX v Z., trvale bytom A. XXX/XX, R., okres H., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

že

že s cieľom získať neoprávnený prospech z presne nezisteného miesta obžalovaný dňa 19. 11. 2012 o 8.49 hod. odoslal z adresy a@b.c <mailto:a@b.c>, vystupujúc pod nepravým menom L.. F. S., ako zástupca obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojársená 1, Trnava, IČO:

34 126 520, správu O. O., bytom G. XXXX/X, U. O., na jeho adresu a@b.c <mailto:a@b.c>, v tom čase konateľom obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s. r. o., neskôr s obchodným menom GROSS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849, v zmysle ktorej bolo podpísanie zmluvy o dielo medzi obchodnou spoločnosťou Johns Manville Slovakia, s. r. o. a obchodnou spoločnosťou GROSS-KM, s. r. o., podmienené absolvovaním vstupného školenia pracovníkov obchodnej spoločnosti GROSS-KM, s. r. o. v deň 28. 11. 2012 a uhradením poplatku za školenie vo výške 79,- eur za každého zamestnanca, ktorý uhradila obchodná spoločnosť GROSS-KM, s. r. o. za 16 zamestnancov vo výške 1 264,- eur dňa 21. 11. 2012 na bankový účet uvedený obvineným č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorý patrilo dcére obžalovaného mal. S. F., a dispozičné právo k nemu mal iba obžalovaný, pričom obžalovaný už v čase komunikácie s poškodenou obchodnou spoločnosťou vedel, že žiadna spolupráca medzi obidvoma obchodnými spoločnosťami nebude realizovaná, že peniaze použil pre vlastnú potrebu, pričom nikdy nebol oprávnený vystupovať v mene obchodnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, s. r. o., čím obchodnej spoločnosti GROSS, s. r. o., so sídlom Štefánikova 1361/4, Liptovský Mikuláš, IČO: 36 397 849 spôsobil škodu vo výške najmenej 1 264,- eur,

2/ ako osoba konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a. s., so sídlom Strojárska 1, Trnava, vystupujúci pod menom L. F. S., odo dňa 20. 11. 2012 presne nezisteného času vylákal za školenie potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo od príkazcu, a to poškodeného F. R., sumu vo výške 316,- eur, ktoré boli pripísané na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v H., pričom takéto školenie sa do dnešného dňa neuskutočnilo a ani sa uskutočniť nemalo, pretože spoločnosť Johns Manville Slovakia, a. s., takéto školenie neorganizovala, čím týmto svojím konaním uviedol poškodeného F. R., trvale bytom Z. XXX/XX, H., do omylu a spôsobil mu škodu vo výške 316,- Eur,

t e d a

v bodoch 1/, 2/,
na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1/, 2/
pokračovací prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 221 ods. 3, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona na spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 2 (dva) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd z r u š u j e výrok o treste rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10. 4. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2. 4. 2015, právoplatný dňa 2. 4. 2015, za skutok pod bodmi 3/, 4/ rozsudku, podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, vo výmere 4 (štyri) roky, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, súčasne súd ruší všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému súd u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému F. R., nar. XX. X. XXXX v H.e, trvale bytom Z. XXX/XX., H., škodu vo výške 316,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš dňa 8. 11. 2013 obžalobu na M. F. pre skutok prokuratúrou kvalifikovaný ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovanému bola doručená obžaloba dňa 20. 11. 2013.

Dňa 22. 8. 2014 vydal Okresný súd Liptovský trestný rozkaz, ktorým uznal obvineného M. F. za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe. M. F. podal proti trestnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, preto vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie. Uznesením č. k. 1T/151/2013-160 zo dňa 30. 6. 2015 postúpil súd trestnú vec obžalovaného M. F. na prejednanie senátu Okresného súdu Liptovský Mikuláš v súlade s § 241 ods. 1 písm. k/ Trestného poriadku, s odôvodnením, že po preskúmaní obsahu pripojených spisov a odpisu z registra trestov prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014.

Vzhľadom k tomu, že v ďalšom konaní nebolo možné zabezpečiť prítomnosť obžalovaného na pojednávaní, na dovtedy známych adresách zásielky nepreberal, nepodarilo sa vypátrať ho ani cestou polície, preto dňa 24. 5. 2016 súd vydal príkaz na zatknutie obžalovaného.

Dňa 26. 9. 2018 súd v súlade s § 360 Trestného poriadku, z dôvodu uvedeného v § 358 ods. 1 Trestného poriadku, začal konanie proti obžalovanému M. F. ako ušlému z dôvodu, že v mieste svojho trvalého bydliska sa dlhodobo nezdržoval, adresa jeho pobytu nebola známa, vyhýbal sa trestnému stíhaniu tým, že sa skrýval.

V režime konania proti ušlému bol obžalovaný zastúpený obhajcom, a v uvedenom režime bolo vykonané i prvé pojednávanie dňa 12. 9. 2019. Po prednese obžaloby prokurátorom zaujala obhajkyňa stanovisko, že pokiaľ ide o možné konanie o dohode o vine a treste, z dôvodu neprítomnosti obžalovaného, keď ide o osobitný charakter konania proti ušlému, tiež z dôvodu, že nebolo možné vykonať poradu s klientom, nemôže zaujať kladné ani záporné stanovisko k možnému konaniu o dohode o vine a treste. Zo strany obhajoby bude obhajoba smerovaná tak, aby určeným spôsobom, v zmysle právnych predpisov, najmä zákona o advokácii, boli riadne chránené a presadzované práva klienta v nadväznosti na doposiaľ vykonané vyjadrenia obžalovaného, ako aj listiny a dôkazy nachádzajúce sa v spise, pričom obžalobu považujú za nedôvodnú.

Poškodený L.. M. C. na pojednávaní uviedol, že poškodená spoločnosť zanikla, nie je možné plnenie poškodenému, pričom nárok na náhradu škody si neuplatnili. S uvedeným vyjadrením vyjadril súhlas i prítomný niekdajší ďalší konateľ a majiteľ O. O..

V súlade s ust. § 258 ods. 4 Trestného poriadku bola prečítaná zápisnica o skoršej výpovedi obžalovaného zo dňa 25. 7. 2013 (č. I. 22 - 25), pričom obžalovaný využil zákonné oprávnenie a vo veci odoprel výpoveď.

Svedok L.. O. C. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení a zložení prísahy svedka nevyužil právo na odopretie výpovede a vypovedal v zásade zhodne ako v prípravnom konaní (č. I. 62 - 65) a odpovedal i na otázky položené v kontradiktórnom konaní prokurátorom. V čase spáchania skutku bol jedným z konateľov a majiteľov spoločnosti GROSS-KM, s. r. o., so sídlom Priemyselná 4527/36, Liptovský Mikuláš. Dňa 24. 10. 2013 svedok pred povereným príslušníkom PZ uviedol, že v čase prejednávaného skutku riadil spoločnosť O. O.. Na základe jeho informácií všetci ostatní spoločníci boli informovaní o možnosti získania zákazky v areáli spoločnosti Johns Manville v Trnave, ktorú on našiel pravdepodobne prostredníctvom internetu. Taktiež ich informoval, že pred začatím prác musia absolvovať so zamestnancami vstupné školenie, pričom za jednu osobu bolo potrebné zaplatiť 79,- eur, a tak ich spoločnosť dňa 21. 11. 2012 zaslala na účet XXXXXXXXXXX/XXXX finančnú hotovosť vo výške 1.264 eur za preškolenie šestnástich osôb. Následne sa dozvedeli, že boli pravdepodobne podvedení,

pretože spoločnosť Johns Manville žiadne výberové konanie (zákazky), ani školenie nepotvrdila, ani žiadne peniaze od spoločnosti GROSS-KM, s.r.o., neprijala. O. O. oznámil, že keď preveroval účet, na ktorý bola zaslaná finančná hotovosť, zistil, že išlo o účet fyzickej osoby, a tým sa potvrdilo, že boli pravdepodobne podvedení, na základe čoho všetci spoločníci dohodli podanie trestného oznámenia, čím poverili O. O.. Žiadne školenie sa nevykonalo, a ani im neboli vrátené peniaze. Na pojednávaní sa svedok vyjadril, že s obžalovaným osobne nikdy nehovoril. Suma, o ktorú obžalovaný firmu pripravil, bola zrejme adekvátne počtu ľudí, ktorí mali byť školení.

Svedok O. O. potvrdil, že aj on bol jedným z konateľov a majiteľov spoločnosti GROSS-KM. V čase výsluchu v prípravnom konaní dňa 27. 8. 2013 sa vyjadril, že konateľom spoločnosti už nie je, svoj podiel predal a založil si vlastnú spoločnosť. Podľa neho, škoda spôsobená M. F. vznikla jemu, hoci na druhej strane súd uvádza, že súčasne sa vyjadril, že objednávku realizoval v mene spoločnosti. Ich spoločnosť fungovala v tom čase v odvetví stavebníctvo a zákazky pre firmu hľadali i prostredníctvom internetu. Týmto spôsobom sa nakontaktoval na ponuku spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s., Trnava, kde bol ako kontaktná osoba uvedený L.. F. S. s emailovou adresou a@b.c <mailto:a@b.c>, a taktiež tam bola uvedená internetová stránka J. <C>. Spoločnosť ponúkala na internete prácu s nástupným termínom december 2012. On reagoval na túto ponuku zo svojho emailu a@b.c <mailto:a@b.c> dňa 17. 11. 2012 s tým, že má záujem o ponuku spoločnosti. 19. 11. 2012 dostal odpoveď o základných údajoch plánovanej stavby, o termíne realizácie stavby, o fakturovaní vykonaných prác, splatnosti faktúr a cenovú ponuku. Podmienkou uzatvorenia zmluvy o vykonaní prác bolo absolvovanie vstupného periodického školenia na krátkodobý výkon prác, a tieto peniaze mali uhradiť z finančných prostriedkov ich spoločnosti vo výške 79,- eur na každého zamestnanca. 21. 11. 2012 išla ich pracovníčka R. G. do banky, kde priamym vkladom na oznámený účet XXXXXXXXXXX/XXXX, zriadený v H., vložila finančnú hotovosť 1.264,- eur. Po zaplatení prišiel ďalší e-mail, v ktorom boli informovaní o preložení vstupného školenia. Keď spoločnosť preveroval, zistil z dokladu o platbe, že účet, na ktorý boli vložené peniaze, patrí súkromnej osobe s menom Vanesa Rabajová. Pokusy o stornovanie vkladu boli neúspešné a v skutočnej spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s., mu pracovníčka W. N. oznámila, že ponuka, na ktorú reagovali, bola falošná.

Na pojednávaní sa ďalej svedok vyjadril, že keď prvý krát telefonoval na číslo uvedené na inzeráte, pán, s ktorým hovoril, mu povedal, že celá komunikácia bude prebiehať e-mailom. Keď volal do firmy, povedali mu, že ten pán, ktorého meno bolo uvedené v inzeráte a v e-maile, u nich nepracuje. On osobne sa nikdy nestretol s osobou obžalovaného M. F.. V tej istej dobe odišiel zo spoločnosti GROSS-KM a ďalšie informácie už k dispozícii nemal, nebol konateľom, nemal dôvod to riešiť.

V súlade s ust. § 269 Trestného poriadku bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi zadováženými v konaní, najmä s výpismi z účtu, s fotodokumentáciou, s dokladom banky svedčiacim o vklade v hotovosti, s obsahom fiktívnej inzercie spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s., s obsahom e-mailovej komunikácie O. O. s odosielateľom správ a@b.c <mailto:a@b.c>, s komunikujúcou osobou označenou ako L.. F. S., Johns Manville Slovakia SK, a.s., s výsledkom lustrácie v ústrednej evidencii priestupkov, s odpisom z registra trestov, s vyjadrením poškodeného, s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008, 1T/56/2010, 6T/174/2006, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014, na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 8. 10. 2012 s ďalšími listinnými dôkazmi zadováženými v konaní, s aktuálnym odpisom z registra trestov, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014, kde vo veci medzičasom došlo k vyhláseniu rozsudku dňa 28. 6. 2019, taktiež bolo oboznámené s vyjadrením obžalovaného a so správou o povesti.

Svedeckým výpovediam L.. O. C. a O. O. korešpondovali listinné dôkazy zadovážené v konaní, a to výpisy z e-mailovej korešpondencie, doklad svedčiaci o bankovej operácii - vklade sumy 1.264,00 eur na účet č. XXXXXXXXXXX, vedený v H.. Z ďalšieho listinného dôkazu a informácie poskytnutej spoločnosťou H., a.s., Bratislava, vyplýva, že vlastníkom tohto bežného účtu bola S. F., nar. X. X. XXXX, a účet bol založený dňa 2. 1. 2012. Dispozičné oprávnenie k nemu mal iba M. F., nar. XX. X. XXXX, ako zákonný zástupca. K účtu bola vydaná debetná platobná karta Visa elektron na meno S. F., aktívna dňom 3. 1. 2012. Dňa 16. 1. 2013 bola klientom zrušená. Dňa 21. 11. 2012 bol na predmetný účet realizovaný vklad v hotovosti vo výške 1.264,- eur vkladateľom: R. G.. K správe banky bol pripojený výpis dotknutého účtu svedčiaci o vklade sumy 1.264,- eur dňa 21. 11. 2012. Realizácia vkladu v hotovosti je preukázaná i fotokópiou príkazu na úhradu predložená poškodeným.

Z e-mailovej komunikácie medzi O. O. a osobou vystupujúcou ako L.. F. S. za spoločnosť Johns Manville Slovakia, a.s., z e-mailovej adresy a@b.c <mailto:a@b.c> vyplýva, že táto prebiehala minimálne v dňoch 17. 11. 2012, 19. 11. 2012, pričom z tejto komunikácie vyplýva záujem prezentovaný O. O., zastupujúcim spol. GROSS-KM, spolupodieľať sa na údajnom projekte inzerovanom na internete. Osoba označená ako L.. F. S., Johns Manville Slovakia, a.s., 19. 11. 2012 o 8.49 hod. oznámila, že začiatok rekonštrukčných prác na administratívnej budove v závode Johns Manville Slovakia, a.s., v Trnave, bude zahájený v mesiaci december 2012, ukončenie je plánované na máj 2013. Pokiaľ ide o splatnosť faktúr, tie sú 7 dní odo dňa vystavenia, resp. doručenia. Celé dielo uhrádza objednávateľ, t. j. Johns Manville Slovakia, a.s.. Ostané špecifikácie predmetného diela budú zahrnuté v zmluve o dielo, ktorá bude uzatvorená okamžite po úspešnom absolvovaní vstupného školenia, t. j. 29. 11. 2012. Vstupné školenie sa uskutoční dňa 28. 11. 2012 o 9.00 hod. v závode Johns Manville Slovakia, a.s., na Strojárskej 1 v Trnave. Záujemca nemá zabudnúť na úhradu poplatku za školenie - 79,- eur/osobu poukázaním na č. účtu, ktoré bolo zaslané v podmienkach JM Slovakia, Trnava. Súčasne žiadal o zaslanie mien a rodných čísel zamestnancov, ktorí sa vstupného školenia dňa 28. 11. 2012 zúčastnia. O. O. e-mailom zo dňa 19. 11. 2012 ponuku akceptoval. Tomu predchádzala aj e-mailová komunikácia L.. R. G., pracovníčky spoločnosti GROSS-KM, s.r.o., dňa 16. 11. 2012, s prejavovým záujmom o rekonštrukčné práce v závode J. M. Trnava, a následne prebiehala komunikácia medzi L.. R. G. a adresátom a@b.c <mailto:a@b.c> dňa 21. 11. 2012, keď osoba označená ako L.. F. S. poskytla rovnaké informácie, aké boli obsahom e-mailu adresovaného O. O. dňa 19. 11. 2012 o 8.49 hod. Ďalšia komunikácia s L.. R. G. prebiehala dňa 21. 11. 2012, potvrdzujúca zaplatenie sumy 1.264,- eur za 16 osôb s uvedením mien a rodných čísel zamestnancov, ktorí sa zúčastnia vstupného školenia dňa 28. 11. 2012.

Z kamerového záznamu poskytnutého pobočkou H., a.s., je zrejмый pohľad z kamery na vstup M. F. dňa 22. 11. 2012 do pobočky H. a pohľad na hotovostnú prepážku v banke, kde M. F. vyberal finančnú hotovosť vo výške 1.050,- eur dňa 22. 11. 2012. Výber uvedenej sumy je preukázateľný i výpisom z účtu maloletej dcéry obžalovaného S. F., pričom táto operácia bola vykonaná hneď nasledujúci deň po vklade sumy 1.264,- eur spoločnosťou GROSS-KM, s.r.o..

Zo zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby vyplýva, že dňa 2. 1. 2012 obžalovaný zriadil bežný účet fyzickej osoby, svojej dcéry S. F.. Údaje zákonného zástupcu boli zistené pracovníkom banky z identifikačného dokladu M. F.. Prílohou k zmluve o bežnom účte fyzickej osoby je i zoznam oprávnených osôb a špecifikácia rozsahu oprávnení k účtu s uvedením jedinej oprávnenej osoby disponovať s účtom Vanesy F., a tým je M. F., nar. XX. X. XXXX.

Okresný súd Liptovský Mikuláš v priebehu konania zistil v rámci úradnej činnosti lustráciou v systéme evidencie Zboru väzenskej a justičnej stráže zo dňa 26. 8. 2020 že obžalovaný sa od 13. 2. 2020 nachádza v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, kde vykonáva trest uložený Okresným súdom Trnava v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 5T/33/2008. Na základe uvedeného zanikli pôvodné dôvody ustanovenia obhajkyne v konaní proti ušlému, a nastúpili dôvody povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, čo sa premietlo do nového opatrenia súdu o ustanovení obhajkyne dňa 18. 9. 2020.

Na odročenom hlavnom pojednávaní dňa 8. 10. 2020 obžalovaný nebol prítomný, písomne dňa 8. 9. 2020 výslovne uviedol, že žiada Okresný súd Liptovský Mikuláš, aby konal a viedol hlavné pojednávanie sp. zn. 1T/151/2013 dňa 8. 10. bez jeho prítomnosti, resp. výslovne odmieta účasť na hlavnom pojednávaní. Uvedená žiadosť bola doručená Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11. 9. 2020.

Na hlavnom pojednávaní dňa 8. 10. 2020 obhajkyňa obžalovaného tlmočila jeho stanovisko, že sa cíti byť nevinný, teda o konaní o dohode o vine a treste nemá záujem, a výslovne sa odmietol zúčastniť hlavného pojednávania s tým, že na okolnosti prejednáwanej veci si už ani nepamätá, pričom vyjadril sa už i vo svojich písomných podaniach, adresovaných i Generálnej prokuratúre SR dňa 24. 11. 2013, na č. I. 139, v znení jeho doplnenia v rámci podaného odporu voči trestného rozkazu OS Liptovský Mikuláš, ktorý je založený na č. I. 151 súdneho spisu. V rámci elektronickej komunikácie medzi poškodenou a neidentifikovanou osobou, ktorá sa mala označovať ako L.. F. S., komunikovalo viacero osôb, a to nielen zamestnanci poškodenej spoločnosti na jednej strane, ale na druhej strane tu mal byť užívateľ adresy označenej ako I.G. a F.. Obidve e-mailové adresy @.com sú na č. I. 16. Rovnako z uvedeného vyplýva aj skutočnosť, že tieto e-maily mali byť z IP adresy servera, ktorý sa mal nachádzať v USA.

Z listinného dôkazu na č. I. 9 z komunikácie tam označených osôb vyplýva okrem iného, že mali byť zaslané aj nejaké podmienky J.M. Trvajú na výsluchu S. F., a to vzhľadom na okolnosť, kedy súd nemá k dispozícii kompletný výpis z účtu dcéry obžalovaného, na ktorý mali byť pripísané finančné prostriedky zo stíhanej trestnej činnosti. Je to strana obžaloby, ktorá v tomto konaní nesie dôkazné bremeno, a z jej strany tieto výpisy, napriek tomu, že už pred rokom bola vznesená námietka nedostatočnosti týchto listinných dôkazov, neboli nezabezpečené. Výsluch S. F. bol žiaduci už vtedy. Obhajkyňa ďalej poukázala na skutočnosť, že v odpore 21. 9. 2014 sám obvinený uvádzal rozhodné skutočnosti, majúce podstatný vplyv na posúdenie tejto trestnej veci, a to, že z bankového účtu, ktorý je presne označený v predmetnom odpore - „som chodil pravidelne vyberať rodinné prídavky a mzdu mojej manželky“. A práve k uvedeným skutočnostiam, keďže v súdnom spise absentujú výpisy z celého bankového účtu, navrhli vypočuť pani S. F..

Prokurátor v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní uviedol, že vykonaným dokazovaním bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná vina obžalovaného, a že tento spáchal skutok, ktorý sa mu kladie obžalobou. Poukazuje predovšetkým na zabezpečený výpis z bankového účtu majiteľky - dcéry obžalovaného, ku ktorému mal dispozičné právo iba obžalovaný, a v kontexte so svedeckou výpoveďou poškodeného, poukazujúc na časové súvislosti v rámci prípadu a realizácie platby zo strany poškodenej spoločnosti, je evidentné, že obžalovaný konal so zisťujúcimi pohnútkami, a jeho chamtivosť získať na úkor cudzej osoby, spoločnosti, neoprávnený prospech, mu nebránila zneužiť svoju maloletú dcéru ako rodič, využívajúc na trestnú činnosť účet, ktorý evidentne využíval na obohacovanie sa, o čom svedčia aj iné trestné veci, v ktorých bol už právoplatne odsúdený, a modus operandi použitý páchatelom v tejto veci a v iných veciach, už právoplatne skončených. Jednoznačne to svedčí k tomu, aby bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania tohto skutku. Aj výpis z bankového účtu, ktorý bol žiadaný za obdobie od 1. 9. 2012, s cieľom zistiť bližšie informácie, ktoré by mali istú výpovednú hodnotu vo vzťahu k tomuto prípadu, až do dňa jeho spracovania, svedčí tomu, že obžalovaný využíval účet iba na svoje obohacovanie sa, a účet takmer bezprostredne po tomto skutku bol aj zrušený dňa 16. 1. 2013. Vzhľadom na doterajší život obžalovaného, odkazujúc na odpis z RT, navrhuje ukladať úhrnný, súhrnný a spoločný trest odňatia slobody ako trest nepodmienečný, v zmysle zásad na ukladanie takýchto druhov trestov v polovici zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajkyňa v záverečnej reči uviedla, že na dôkazy, ktoré boli získané v rámci predprípravného konania, a nie v rámci prípravného, či súdneho konania, podľa ich názoru, nemožno prihliadať, na ich základe nemôže byť ani rozhodnuté vo veci. Zároveň zo strany pána prokurátora bolo poukazované aj na iné trestné konania vedené proti obžalovanému, ktoré však so skutkovými okolnosťami v danej trestnej veci nesúvisia, nie sú spôsobilé prispieť k jej objasneniu, a nie sú ani spôsobilé preukázať naplnenie žiadneho z predpokladov, z ktorých obžaloba v danej veci vychádza. Každé jedno tvrdenie strany obžaloby je možné založiť len na dôkazoch získaných po začatí trestného stíhania, inak ich nie je možné použiť ako zákonný dôkaz pred súdom. Prokuratúra je hlavným nositeľom dôkazného bremena v tomto konaní, musí dodržať celý rad zásad stanovených pre trestné konanie, a preto si musí byť plne prokurátor vedomý, že žaloba založená na takomto právnom základe, je odsúdená na neúspech. Majú za to, že tento procesný postup prokurátora je v rozpore so zárukou spravodlivého procesu. Rovnako tak návrh, prezentovaný v záverečnej reči prokurátora, nemá zachovanú určitú mieru objektivity, ktorá sa od prokuratúry vyžaduje, a už vôbec dodržanie prezumpcie neviny. Neexistuje žiadny priamy dôkaz, ani iná okolnosť, ktorá by nevyvrátiteľne poukazovala v danej trestnej veci na konkrétneho páchatel'a, ktorý mal konať tak, že v úmysle obohatiť sa na škodu majetku poškodenej, sa dopustil uvedenia iného do omylu, alebo využil jeho omyl. Rovnako neexistuje v súdnom, ani vyšetrovacom spise, jediný dôkaz svedčiaci o tom, že by to mal byť práve obžalovaný, ktorý sa vydával za L.. F. S., že to mal byť práve obžalovaný, ktorý mal s poškodenou spoločnosťou elektronicky komunikovať, a neexistuje ani žiadny dôkaz o tom, že práve obžalovaný, a nik iný, si mal vyžiadať podvodným konaním od poškodenej nejaké plnenie, hoci práve toto konanie je trestné. Obžalovaný vo svojich písomných podaniach uviedol, že nemá prístup na internet, že nebol vlastníkom žiadnej e-mailovej schránky, pričom majú za to, že zriadiť si konto na internete, kde server by sa mal nachádzať v USA, si vyžaduje vyššiu mieru počítačových zručností. Vzhľadom na to, že obžalovaný nebol ani len vlastníkom e-mailovej schránky, pričom opak v tomto konaní preukázaný nebol, je vysoko nepravdepodobné, že by si vôbec dokázal zriadiť takéto konto na serveri z USA. Majú za to, že v rámci celého konania, a to aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dôkazov, sú ďalej zrejme pochybnosti o identite tej osoby, ktorá mala vo vzťahu k poškodenej spol. konať spôsobom opísaným v obžalobe, a vymedzeným podľa príslušných ustanovení Trestného zákona

podľa § 221 ods. 1, ako prečin podvodu. Svedok O. O. v rámci svojho výsluchu vykonaného 12. 9. 2019 uviedol, že nikdy páchatela nevidel, resp. osobne nestretol. Tiež uviedol „ja som aj volal do tej firmy, povedali mi, že ten pán vo firme pracuje“. Napriek uvedenej skutočnosti však strana prokuratúry výsluch svedka L.. S. nenavrhol. Teda nemožno vylúčiť, že v danej veci nemusela nevyhnutne konať osoba, ktorá by sa mala vydávať za L.. F. S., ale vzniká tu ďalšia pochybnosť o tom, či skutočne nekonala v danej veci, majúca identitu práve L.. F. S.. Práve vzhľadom na tvrdenie tohto svedka O. O. je nutné konštatovať, že predpoklad obžaloby, že za L.. S. mala konať iná osoba, je preto len ničím nepodloženou hypotézou, a z vykonaného dokazovania nevyplýva. Majú za to, že tento nedostatok dokazovania zo strany nositeľa dôkazného bremena v tomto konaní nemôže byť na škodu obžalovaného. Rovnako nemožno uznať obžalovaného za vinného na základe hypotézy, bez dôkaznej hodnoty, nehovoriac o tom, že procesný postup prokuratúry sa prieči zásade trestného konania, náležitého zistenia skutkového stavu, nehovoriac o zásade vyhľadávacej. V rámci doplnenia dokazovania súd oboznamoval s listinou založenou na č. I. 9, z ktorej vyplýva, o. i., že mali byť zaslané nejaké podmienky JM osobe konajúcej za poškodenú spoločnosť. V konaní zostáva ďalšou nevysvetlenou otázkou, akú možnosť, a či vôbec, mal obžalovaný disponovať s podmienkami tejto spoločnosti, pokiaľ zo spisu vyplýva, že obžalovaný nikdy pre spoločnosť nepracoval. Na uvedené poukazuje v súvislosti s právom obhajoby, aby proti každému tvrdeniu obžaloby postavila relevantné otázky na dôkazoch, ktoré spochybňujú predpoklady obžaloby. Pýtajú sa, na základe čoho potom pán prokurátor žiada uznať práve osobu obžalovaného za vinného z toho, že sa nejaká, v konaní neidentifikovaná osoba mala alebo nemala vydávať za osobu L.. S., ktorá v poškodenej spoločnosti skutočne pracuje. V rámci IP adres, ktoré boli zabezpečené do vyšetrovacieho spisu, je zrejme, že tu vystupujú aj iné osoby, má na mysli elektronické komunikácie zabezpečené v rámci vyšetrovacieho spisu tak, ako e-mailové adresy na pojednávaní zabezpečila, avšak opäť vyvstala otázka identity týchto osôb - U. a F.. Kto to je a akú rolu zohrávajú tieto osoby v predmetnej trestnej veci, nehovoriac o tom, že e-maily páchatela mali prichádzať z IP adresy cez server nachádzajúci sa v USA, konkrétne štát Pensylvánia, mesto Wein, tak, ako uvedené vyplýva z listinného dôkazu nachádzajúceho sa na č. I. 13, pritom z celého spisu, ako aj z pripojených spisov, vyplýva, že obžalovaný sa v tejto dobe mal nachádzať v štáte SR a riadne si sám a osobne uplatňovať a brániť svoje práva, minimálne v trestných konaniach prebiehajúcich vo vzťahu k nemu. Z vyšetrovacieho spisu ďalej vyplýva práve z výpovede S. F., že až následne, približne v roku 2015, mal obžalovaný opustiť SR a zdržiavať sa na neznámom mieste. V konaní je teda nepochybné, že na jednej strane to boli osoby konajúce za poškodené spoločnosti, ktoré boli uvedené do omylu, no podľa názoru obhajoby, ostáva otáznou, ktorá osoba ich do toho omylu uviedla. Podľa ich názoru, neobstojí argument obžaloby, že dôkazom usvedčujúcim obžalovaného je skutočnosť, a práve tá skutočnosť, že po pripísaní finančných prostriedkov vyberal z účtu svojej dcéry hotovosť, nehovoriac o tom, že nevyberal z účtu svojej dcéry hotovosť, ktorá zodpovedá sume škody, ale hotovosť inú. Majú za to, že objektívnym znakom skutkovej podstaty trestného činu podvodu je také konanie páchatela, ktorý v úmysle obohatiť seba alebo iného, uvedenie iného do omylu, alebo využije jeho omyl na škodu cudzieho majetku. Skutková podstata prečinu podvodu nie je konanie spočívajúce vo výbere finančných prostriedkov z bankového účtu iného. To, čo bolo v tejto súvislosti v konaní preukazné, je výlučne len tá skutočnosť, že obžalovaný mal istého dňa navštíviť pobočku dotknutej banky, a komparáciou kamerového záznamu a výberom z bankového účtu jeho dcéry mala obžaloba dospieť k tomu, že to malo byť v totožnom čase, ako sa realizoval výber, a že z uvedeného nemožno dôjsť k tomu, že to bol práve obžalovaný, ktorý sa mal vydávať za L.. F. S.. Z takéhoto konania, kedy obžalovaný vyberá z dcériného účtu finančné prostriedky, o ktorých má za to, že ich pôvod je titulom výplaty prídavkov na dieťa a z titulu mzdy jeho manželky, svedčí úmysel, že prostriedky chcel použiť na neznáme potreby, avšak z tohto konania ani náznakom nie je preukázaný úmysel obžalovaného tak, ako sa tento pre naplnenie subjektívnej stránky prečinu podvodu pre jeho trestnosť vyžaduje. V rámci dokazovania nebol vykonaný dôkaz výpisom bankového účtu dcéry obžalovaného po celú dobu jeho existencie, hoci v záverečnej reči prokurátor poukazoval na operácie, ku ktorým malo dochádzať na tomto účte, a z ktorých usudzuje, že tento bol účelovo, pre účel trestnej činnosti, vytvorený. V trestnom konaní nemožno prihladať na taký dôkaz, ktorý pred súdom vykonaný nebol, a to aj napriek tomu, že od počiatku konania sa obžalovaný bránil skutočnosťami a svojimi tvrdeniami, ktoré vykonanie takéhoto dôkazu opodstatňujú. Nedostatok dokazovania nemôže byť na škodu obžalovaného. V prospech predpokladov obžaloby nesvedčia žiadne dôkazy, tak priame, ako aj nepriame. Na druhej strane môže obhajoba argumentovať aj tou časťou dokazovania, ktorá nebola v konaní pred súdom vykonaná, tvrdiac, že ak by boli vykonané dôkazy, sú predpoklady obžaloby spochybnené ešte vo väčšom rozsahu. Strana obhajoby uviedla, že trvá na vykonaní výsluchu S. F.. Svedkyňa uviedla okolnosti, ku ktorým ju navrhuje vypočuť, resp. na ne poukázala, hoci tento dôkaz v konaní vykonaný nebol, sú toho názoru, že aj tento, ako nepriamy dôkaz,

by prispel k objasneniu skutočnosti, či sú tvrdenia obžalovaného, uplatnené od počiatku tohto konania, pravdivé, čo do jeho presvedčenia o tom, akého sú pôvodu. V konaní teda nebolo preukázané žiadnym spôsobom, ani ďalšia rozhodná okolnosť, že by mal obžalovaný skutočne vedomosť o tom, že pôvod finančných prostriedkov, ktoré mal vyberať z bankového účtu svojej dcéry, je z trestnej činnosti tak, ako sa to predpokladá v obžalobnej vete. Úlohou súdu je nestranné posúdiť, či po vykonaní všetkých dôkazov pretrvávajú, čo do podstatných tvrdení a predpokladov obžaloby, dôvodné otázky predstavujúce rozumné pochybnosti. Zo samotnej záverečnej reči pána prokurátora je zrejmé, že obžaloba je založená výlučne len na nepriamych dôkazoch, avšak s poukazom na uvedené majú za to, že tieto netvorí ucelenú logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov. Vo svojom celku spofahlivo nepreukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, a to ani tú najpodstatnejšiu. Neusvedčujú obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku tak, že práve výlučne on mal tak konať, že uviedol iného do omylu, keď súčasne nie je vylúčená možnosť, že tak nekonal niekto iný. Majú za to, že nemožno vytvoriť precedens, na základe ktorého by bolo možné uznať obžalovaného za vinného, na základe nepriamych dôkazov, že mal vyberať z účtu svojej dcéry finančné prostriedky v rozhodnej dobe, a práve preto sa dopustil trestného činu podvodu., resp. bez dôkazov preukazujúcich, že práve obžalovaný sa mal vydávať za osobu L.. S., alebo na základe hypotézy bez dôkaznej hodnoty. V záverečnej reči poukázali na to, že je prípustná aj iná verzia, ktorá z racionálneho pohľadu nezaujatej osoby prichádza do úvahy. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, ani vysoký stupeň podozrenia sám o sebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok. Majú za to, že predpoklady obžaloby boli spochybnené, vina obžalovaného nebola relevantne preukázaná, preto v rámci procesného chápania prezumpcie neviny je potrebné ho považovať za nevinného, pre už uvedenú rozumnú pochybnosť, ktorá v rámci rozsahu vykonaného dokazovania nebola odstránená. Nakoľko bez pochyby nebolo preukázané, že skutok spáchal práve obžalovaný, navrhujú, aby pri súčasnom uplatnení zásady in dubio pro reo súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil a o nároku na náhradu škody nie je priestor rozhodovať, pretože tento nebol uplatnený, resp., ak má súd za to, že bol uplatnený, navrhujú, aby ho zamietol, pretože tento nebol v trestnom konaní uplatnený v čas, ako aj s poukazom na skutočnosť, že poškodená spoločnosť zanikla bez právneho nástupcu počas trestného konania jej výmazom z obchodného registra.

Prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu. Objektom trestného činu je cudzí majetok, bez ohľadu na druh a formu vlastníctva. Majetkom sú nielen veci, ale aj pohľadávky a iné majetkové práva. Cudzím majetkom sa rozumie majetok, ktorý nepatrí páchatelovi, alebo nepatrí výlučne jemu. Objektívna stránka trestného činu spočíva v uvedení niekoho do omylu spravidla aktívnym konaním, keď predstiera existenciu určitých okolností, ktoré sú v rozpore so skutočným stavom veci. Páchatel tak môže konať nielen vo vzťahu priamo k poškodenému, ale aj k iným osobám. Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona, škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku, alebo na právach poškodeného, alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že je dostatočným spôsobom preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku kladenému mu za vinu obžalobou prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš. Súd pri uznaní viny obžalovaného vychádzal z množstva nepriamych dôkazov, ktoré tvoria súvislý a ucelený komplex na seba naviazujúcich usvedčujúcich dôkazov. Preskúmajúc tiež obsah spisového materiálu vo veci vedenej pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/68/2014, mal súd preukázaný rovnaký „rukopis“ obžalovaného, keď sa dopustil protiprávnej činnosti vo vzťahu ku poškodenému F. R., ktorému konaním kvalifikovaným ako prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona spôsobil škodu vo výške 316,- eur. Zo spáchania uvedeného skutku bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 3T/68/2014-206 zo dňa 28. 6. 2019, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/82/2019-232, právoplatným dňa 22. 10. 2019, v režime konania proti ušlému. I v uvedenej trestnej veci bol ustálený skutkový stav podobný skutkovému stavu v prejednávanej veci, keď obžalovaný taktiež vystupujúc pod menom L.. F. S., teda ako osoba údajne konajúca v mene spoločnosti Johns Manville Slovakia, a.s., vylákal za školenie, potrebné na uzatvorenie zmluvy o dielo, od príkazcu - poškodeného F. R., sumu vo výške 316,- eur, ktorá bola pripísaná na rovnaký

účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedený v H.. Skutku sa dopustil obžalovaný dňa 20. 11. 2012, teda v bezprostrednej časovej súvislosti so spáchaním skutku v prejednávanej veci sp. zn. 1T/151/2013.

Pri posudzovaní trestnej zodpovednosti obžalovaného možno konštatovať, že súd mal k dispozícii dostatočnú masu, hoci nepriamych dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného z predmetného skutku. Ide o sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré žiadnym z dôkazov neboli narušené, a vo svojom súhrne všetky spoľahlivo preukazujú spáchanie skutku práve obžalovaným. Vo výpovediach hlavných svedkov L. O. C. a najmä O. O. neboli zistené žiadne závažné rozpory, pričom súd konštatuje, že ani u jedného z nich nebol ani len naznačený možný motív hovoriť nepravdu, alebo iný motív, ktorý by mohol spochybňovať vinu obžalovaného. S výpoveďami týchto dvoch svedkov priamo súvisia i listinné dôkazy vo forme e-mailovej komunikácie O. O. i pracovníčky spol. GROSS-KM Slovakia, a.s., L.. R. G.. Výber peňazí obžalovaným v sume 1.050,- eur hneď nasledujúci deň po vklade podvodne vylákanej sumy sumy 1264,- eur na účet dcéry obžalovaného pracovníčkou poškodenej spoločnosti, L.. R. G., je len ďalším z dôkazov, ktorý zapadá do ucelenej koncepcie úvah súdu o vine obžalovaného, v spojitosti i so skutočnosťou, že jedinou osobou, ktorá mala dispozičné oprávnenie k účtu maloletej dcéry, bol práve obžalovaný. Dcéra obžalovaného mala v čase spáchania skutku 10 rokov, preto sú absolútne vylúčené možné úvahy o spáchaní alebo podieľaní sa na skutku ňou osobne. V čase spáchania skutku obžalovaný už nežil v jednej domácnosti ani s bývalou manželkou S. F., keď táto sa mala odsťahovať dňa 2. 5. 2012, preto súd považoval za neúčelné vyhovieť návrhu obhajoby na jej vypočutie, pretože by išlo o dôkaz, ktorý sa týka okolnosti nepodstatnej pre rozhodnutie, i okolnosti, ktorú je možné zistiť i skôr navrhovanými a vykonanými dôkazmi. Aj z obsahu odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. z. 3T/68/2014 vyplýva, že po odsťahovaní sa manželky z jednej domácnosti ju obžalovaný obťažoval vulgárnymi a urážlivými správami, za čo bolo voči nemu vedené i konanie o priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Z uvedeného je zrejmé, že z hľadiska skutkového stavu by prípadná výpoveď tejto svedkyne nemohla prispieť k zisteniu nových relevantných skutočností, a teda, nebola by ani spôsobilá zvrátiť preukázaný skutkový stav.

Na základe vykonaného dokazovania jednoznačne a bez pochybností vyplýva záver, že obžalovaný, využívajúc e-mailový kontakt zainteresovaných osôb poškodenej spoločnosti vyvolal dojem, že je osobou oprávnenou konať za spoločnosť Johns Manville Slovakia, a.s., a to okrem iného i zabezpečiť školenie pre pracovníkov spoločnosti GROSS-KM, s.r.o., a v tej súvislosti si nechal poslať na bankový účet, ku ktorému mal samostatné dispozičné oprávnenie len on, sumu 1.264,- eur, pričom v rámci vykonaného dokazovania bolo preukázané, že reálne existujúca spoločnosť Johns Manville Slovakia, a.s., Strojárska 1, Trnava, potvrdila, že v danom období neprebíhal žiaden výber dodávateľa na dodávku uvádzanú fiktívnou kontaktnou osobou, a poškodená spoločnosť bola následne informovaná, že sa stala obeťou falošnej výzvy a ponuky na absolvovanie plateného školenia zamestnancov. Pokiaľ ide o argumentáciu obhajkyne obžalovaného, že potenciálnym páchatelom mohla byť iná osoba, súd sa vracia späť ku predchádzajúcej úvahe a zisteniam o jedinej osobe, ktorá mohla disponovať účtom, na ktorý bola poškodenou spoločnosťou vložená suma 1264,- eur, a to bol obžalovaný, preto akákoľvek iná osoba, súc vedomá si, že s účtom nemôže disponovať, teda nemohla mať logický motív pre takéto konanie. Ďalší argument obhajoby o ďalších e-mailových adresách (F., I.), zistených pri skúmaní ip adresy, tiež nemá vplyv na ustálenú vinu obžalovaného, skôr naznačuje variabilitu komunikácie fiktívnej kontaktnej osoby s ďalšími subjektmi.

Tým, že obžalovaný uviedol obchodnú spoločnosť GROSS-KM, s.r.o, do omylu a spôsobil jej škodu vo výške najmenej 1.264,- eur, naplnil všetky pojmové znaky prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný sa dopustil konania v priamom úmysle, pretože úplne cielene komunikoval s poškodenou stranou vyvolávajúc dojem, že je osobou oprávnenou konať za spol. Johns Manville Slovakia, a.s., pričom vylákal vo svoj prospech sumu 1.264,- eur, teda škodu, ktorá v rámci kvalifikačných kritérií daných ustanovením § 125 ods. 1 Trestného zákona predstavuje škodu malú. V súvislosti s ustálením skutkového stavu súdu neunikla písárska chyba vyskytujúca sa v obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš v dátume úhrady sumy 1.264,- eur na účet daný obžalovaným, keď zo všetkých zistených skutkových okolností je absolútne nepochybné a presvedčivé, že v skutočnosti došlo ku úhrade dňa 21. 11. 2012, a nie dňa 21. 11. 2013, ako je uvedené v obžalobe, pričom je zrejmé, že dotknutý účet dcéry obžalovaného bol zrušený v januári 2013, a teda ani by nebolo možné neskôr na tento účet peniaze poslať. Túto písársku nezrovnalosť súd napravil v skutkovej vete uvedením správneho dátumu, pričom táto oprava písárskej chyby nijak nenarušuje jednotu a totožnosť

skutku a nemá priamy vplyv na zvrátenie ustáleného skutkového stavu, a tiež nie je spôsobilá dosiahnuť iné rozhodnutie súdu než uznanie viny obžalovaného v prejednávanej veci.

Po ustálení skutkového stavu súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa dopustil obžalovaný čiastkového útoku jedného trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, rovnako ako sa dopustil čiastkového útoku rovnakého trestného činu vo veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/68/2014. Obidve čiastkové konania - čiastkové útoky naplňajú teda rovnakú skutkovú podstatu jedného trestného činu, pričom objektívna súvislosť je charakterizovaná časovou súvislosťou v spáchaní týchto čiastkových útokov, rovnakým spôsobom spáchania čiastkových útokov i rovnakým predmetom útoku. Subjektívna súvislosť spočíva v uskutočňovaní rovnakého zámeru (jednotiaci zámer), pričom ide o uskutočňovanie vopred uváženeho plánu vo forme série podvodných konaní. Vzhľadom k tomu, že v prípade pokračovacieho trestného činu sa všetky čiastkové útoky posudzujú ako jeden trestný čin, súd túto okolnosť premietol do výroku rozsudku pri ustálení právnej kvalifikácie zahŕňajúcej čiastkové útoky pod bodom 1/ a 2/ výroku o vine, výroku o skutkovej vete, právnej vete i právnej kvalifikácie. V súlade s ust. § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušil výrok o vine obžalovaného a výrok treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014 a znovu rozhodol o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd zistil, že obžalovaný má jeden záznam v ústrednej evidencii priestupkov Ministerstva vnútra SR za skutok zo dňa 2. 5. 2012, vybavený v rozkaznom konaní pokarhaním. V mieste bydliska nie je bližšie hodnotený. V registri trestov má obžalovaný osem záznamov. V prvom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, druhý záznam svedčí o podmienечnom zastavení trestného stíhania. Pri štvrtom a piatom zázname ide o podmienечné odsúdenie, pri ktorom sa obžalovaný osvedčil. Tretí záznam sa týka rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27. 3. 2007, sp. zn. 6T/174/2006, pričom uvedený trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015. Odsúdenie sp. zn. T/59/2008, trestný rozkaz zo dňa 8. 7. 2008, sa týkalo podmienечného testu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou do 26. 1. 2011 pre prečin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona. Trest bol zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 1T/56/2010, keby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní dva roky do 26. 1. 2012, osvedčil sa 26. 1. 2013. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky; uložený trest bol súhrnný.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015, bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnakým rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 zo dňa 10. 4. 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015 bol obžalovaný uznaný za vinného i zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, pričom z rozhodnutí, ktoré boli súčasťou pripojených a oboznámených spisov na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že za skutky v bodoch 3/ a 4/, spáchaných vo februári 2007 a dňa 4. 4. 2007, bol obžalovanému ukladaný samostatný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V súčasnosti súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008 v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn., 6To/64/2014 zo dňa 2. 4. 2015, preto vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3/ a 4/ prichádza v prejednávanej veci do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, v spojení s ukladaním spoločného trestu za pokračovací trestný čin uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku pod bodmi 1/ a 2 /.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd tiež vychádzal zo zásady, že základným účelom cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Trest, ako prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi má pôsobiť výchovne nielen na páchatel'a, ale i na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Záver súdu o možnosti nápravy

páchateľa musí byť vždy v súlade s ochranou, ktorú súd uložením trestu poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

V prejednávanej trestnej veci teda súd ukladal obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody za zbiehajúcu sa trestnú činnosť a spoločný trest odňatia slobody za pokračovaciú trestnú činnosť. Pri ukladaní trestu súd prihliada podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti pohľadujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V konaní bolo preukázané, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený, pričom v prípade prvého, druhého a piateho záznamu sa osvedčil, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Na rozhodnutia Okresného súdu Trnava, ktorými bol obžalovaný odsúdený za trestnú činnosť, spáchanú inak v súbehu, pod sp. zn. 1T/59/2008 a sp. zn. 1T/56/2010, nemožno prihliadať, pretože na páchatel'a sa hľadá, ako keby nebol odsúdený, v dôsledku fikcie osvedčenia sa uplynutím lehoty na rozhodnutie o osvedčení, čím je v zmysle § 42 ods. 3 Trestného zákona vo vzťahu ku nim daná prekážka použitia ustanovenia o súhrnnom treste.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014 zo dňa 28. 6. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/82/2019-232 bolo upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona vzhľadom k trestu odňatia slobody uloženému obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Trnava č. k. 5T/33/2008-1241 zo dňa 10. 4. 2004 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 6To/64/2014-1325 zo dňa 2. 4. 2015. V aktuálne prejednávanej veci súd v rámci ukladania spoločného súhrnného trestu rušil výrok o vine i výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/68/2014 zo dňa 28. 6. 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 1To/82/2019-232 zo dňa 22. 10. 2019, a do úvahy prichádza uloženie nového, spoločného súhrnného trestu. Pri konštatovaní rovnováhy pohľadujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, vychádzajúc zo zásad ukladania spoločného a súhrnného trestu podľa § 41 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona za pokračovaciú a zbiehajúcu a trestnú činnosť, súd považuje za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 2 mesiace, pri súčasnom zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 5T/33/2008, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/64/2014, ktorým bol pôvodne obžalovanému uložený za trestnú činnosť pod bodmi 3/ a 4/ trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd takto uložený trest považuje za primeraný z hľadiska zákonnosti a primeranosti za rozsiahlu zbiehajúcu sa a pokračovaciú trestnú činnosť, a za spravodlivý a objektívny obraz potrieb individuálnej a generálnej prevencie, odrážajúc i stupeň nebezpečnosti trestnej činnosti obžalovaného, ako aj možnosti jeho nápravy, pričom súd konštatuje, že obžalovaný je osobou, ktorá má sklony ku opakovanému páchaniu trestnej činnosti namierenej proti majetku iného, s prvkami plánovitosti, prípravy, cielenosti.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním prejednávanej a súvisiacej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, súd ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

V rámci adhézneho konania sa súd nezaoberal výrokom o náhrade škody spôsobenej čiastkovým útokom vo vzťahu ku poškodenej spoločnosti GROSS-KM, s.r.o., pretože nárok na náhradu škody si poškodení na hlavnom pojednávaní neuplatnili, navyše súd dáva do pozornosti zánik poškodenej spoločnosti GROSS-KM, s.r.o. keď táto bola vymazaná z obchodného registra. Vzhľadom k tomu, že v rámci vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku za pokračovaciú trestnú činnosť, keď zrušený bol pôvodný celý výrok o vine, o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom pôvodnom výroku o vine svoj podklad, t. j. vrátane výroku o náhrade škody, súd po vyhlásení aktuálne odsudzujúceho rozsudku, i vo vzťahu ku čiastkovému útoku namierenému voči poškodenej F. R., rozhodol opätovne o uložení povinnosti obžalovaného nahradiť poškodenej F. R. škodu vo výške 316,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie, aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti, alebo sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.